

PUBLIKA (8) *sb f*

a jasne.

sg *N* publika (5). ◊ *G* publiki (1). ◊ *A* publikę (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) – XVIII w.

*Sprawa dotycząca ogółu, publiczny interes, wspólne dobro i pożytek [publicus – pospolity, jawny Mącz 329b; – obecny Calep; pospolity, wielom abo wszytkiem służący; spolny, powszechny, publiczny, rzeczy pospolitej należący; pospolstwu należący abo plebejuszom własny; urzędowy, do urzędu należący – publicus Cn] (8) : Lamią sie prawá wstáwy pádáią/ Strożowie ptakow łobie náganiáią. Ach miły Boże iákaż to rzecz fropa/ Iż thak vpada publiká vboga. *RejZwierc* 222v, 222v; [Satis, że jeno fortuny swej przegładali, a opuściwszy publikę, szpetnie uprzedzając się, do nich się cisnęli. *DudEpist* V 100].*

*W przeciwstawieniu: »prywata ... publika« (3): RejZwierc 253; Agdi łpolnie łta cnota [lege: z tą cnotą] zbrataia sie wżifci. Wnet opłtza [lege: opuszczą] priuate/ łkotza do publiki *PaprUp* A3v, F2.*

Przysłowie: Dobrac miła priwatá gdy publiká kwitnie/ Ale gdy tey nie sftánie/ wnet priwatá zniknie. RejZwierc 253.

Personifikacja (3):

*W przeciwstawieniu: »publika ... prywata« (3): Iedno łwięta Priwatá tá dziś napłatnieyřza v nas/ á ná tęchmy wřzytki rády łwe záložyli. Nie bacząc ná to/ iż ielli Publiká zginie/ Priwatá łkákác musi iáko iey zágedá. *RejZwierc* 188; Ná máłey pieczy dziś Rzeczłospolita/ O łwoiey włafney iuż sie káždy pyta. Kiedy publiká łtroná łobie chodzi/ Priwatá ná nię by kot ná myřz godzi. *RejZwierc* 222v, 222v.*

AĆ